Nr 45

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 kwietnia 1948 r.

164

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ODBUDOWY

z dnia 15 marca 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych".

Na podstawie art. art. 1 i 16 dekretu z dnia 3. I. 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się co następuje:

§ 1.

Utworzona na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 12. XII. 1946 r. znak BP/I/3/6930/46/JO Centrala Zbytu Przemysłu Mineralnego działać będzie nadal w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad gospodarki handlowej i postanowień niniejszego zarządzenia pod nazwą „Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych" — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione", zwane dalej w skrócie „Centrala".

§ 2.

Centrala ma siedzibę w Warszawie.

§ 3.

Przedmiotem działalności Centrali jest:

1. Planowy zakup i planowa sprzedaż w kraju i zagranicą wszelkich materiałów budowlanych.

   Zakup i sprzedaż materiałów budowlanych produkowanych przez przedsiębiorstwa nadzorowane przez Centralny Zarząd Przemysłu Mineralnego dokonywane są przez Centralę na zasadach wyłączności.

2. Przedstawianie Ministrowi Przemysłu i Handlu wniosków w przedmiocie ustalania cen dystrybucyjnych na towary, będące przedmiotem działalności Centrali.

§ 4.

Nadzór państwowy nad Centralą należy do Ministra Przemysłu i Handlu.

Sposób współpracy agend Ministerstwa Przemysłu i Handlu i agend Ministerstwa Odbudowy w zakresie planowania i rejonizacji zbytu oraz kontroli wykonania planu określi statut.

§ 5.

Przy Centrali powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6.

Organem zarządzającym Centrali jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Odbudowy, składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie, oraz z podległych Dyrektorowi Naczelnemu trzech Dyrektorów.

§ 7.

Do ważności zobowiązań zaciąganych przez Centralę wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo

b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo

c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8.

Przekazaniu na rzecz Centrali ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Przemysłu i Handlu i Ministra Odbudowy, którzy zarządzą protokólarne przekazanie Centrali majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9.

Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania Centrali ustali statut nadany przez Ministra Przemysłu i Handlu i Ministra Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Minister Przemysłu i Handlu
w/z (—) **H. Golański**

Minister Odbudowy
(—) **M. Kaczorowski**

Minister Skarbu
w/z (—) **L. Kurowski**

Prezes Centralnego Urzędu Planowania
w/z (—) **K. Sokołowski**

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 14 kwietnia 1948 r. Nr 37, poz. 151).

165

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia **25** marca **1948** r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego".

Na podstawie art. 1 i 16 dekretu z dnia 3. I. 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się co następuje:

1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe prowadzone w ramach narodowego planu gospodarczego według zasad gospodarki handlowej pod nazwą „Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego" przedsiębiorstwo państwowe zwane dalej w skróceniu Z. Z. P. M.

2. Siedzibą Z. Z. P. M. jest m. st. Warszawa.

3. Przedmiotem działania Z. Z. P. M. jest:
   a) produkcja, montaż i renowacja instrumentów muzycznych wszelkiego rodzaju i ich części oraz nagrania płytowe,
   b) zbyt artykułów, wymienionych w punkcie a).

4. Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Kultury i Sztuki.

5. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Kultury i Sztuki składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi Dyrektorów: administracyjno-handlowego i technicznego.

7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez Z. Z. P. M. wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami przewidywanymi w statucie:
   a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
   b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
   c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

8. Przekazaniu na rzecz Z. Z. P. M. ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Kultury i Sztuki.

Minister Kultury i Sztuki zarządzi protokólarne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie a ruchomego na własność.

9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania Z. Z. P. M. ustali statut nadany przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 marca 1948 r. Jednocześnie uchyla się zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 29 lipca 1947 r. o utworzeniu Z. Z. P. M. ogłoszone w Monitorze Polskim Nr 101 z 1947 r. poz. 661.

Minister Kultury i Sztuki
(—) **Stefan Dybowski**

Minister Skarbu
(—) **K. Dąbrowski**

za Prezesa Centralnego Urzędu Planowania
(—) **K. Sokołowski**

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 14 kwietnia 1948 r. Nr 37, poz. 152).

166

OKÓLNIK

z dnia 14 kwietnia 1948 r.

w sprawie zaokrąglania sum z końcówkami groszowymi do pełnych złotych przy księgowaniu i regulowaniu wszelkiego rodzaju zobowiązań i należności.

Nawiązując do podanej niżej uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 marca b. r., Ministerstwo Skarbu poleca nie kwestionować jako dowodu w postępowaniu podatkowym ksiąg handlowych, uproszczonych i podatkowych, prowadzonych zgodnie z zasadami wymienionej uchwały.

„§ 1. Urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa i majątki państwowe lub pozostające pod zarządem państwowym, a także inne osoby prawne i fizyczne mogą przy regulowaniu swoich należności i zobowiązań bez względu na tytuł ich powstania — zaokrąglać sumy z groszami do pełnych złotych według następujących zasad:

a) końcówki sum, opiewające na mniej aniżeli 50 groszy, względnie na równe 50 groszy — winny być odrzucane, czyli suma zostanie zaokrąglona w dół;

b) sumy z końcówkami przewyższającymi pięćdziesiąt groszy winny być zaokrąglone w górę, czyli powiększane do jednego pełnego złotego.

§ 2. Prowadzący księgi handlowe, księgi uproszczone lub podatkowe mogą księgować dokumenty, opiewające na sumy z groszami, zaokrąglając je jak w § 1 niniejszej uchwały.

§ 3. Przy sporządzaniu zamknięć rachunkowych za rok 1947 i 1947/48 salda poszczególnych kont zostaną zaokrąglone według zasad, podanych w § 1 niniejszej uchwały, a powstałe z tych zaokrągleń różnice zostaną przeprowadzone przez rachunek wyników.

§ 4. Rachunki i inne dokumenty, przeznaczone do księgowania winny być wystawiane na pełne sumy, t. j. z końcówkami groszowymi. Zaokrąglanie sum rachunków odbywa się w momencie ich księgowania względnie wyrównywania.

§ 5. Zaokrąglanie sum, o których mowa w § 1 niniejszej uchwały jest niedopuszczalne:

a) przy kalkulowaniu kosztu własnego towarów, robót, usług i t. p.,

b) przy ustalaniu cen jednostkowych (cenników).

§ 6. Upoważnia się Ministra Skarbu do uznawania za prawidłowe ksiąg handlowych, ksiąg uproszczonych i podatkowych, prowadzonych zgodnie z zasadami niniejszej uchwały".

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. B. P. F. 622/5/48).

167

OKÓLNIK

z dnia 16 kwietnia 1948 r.

w sprawie odraczania terminu zapłaty podatku gruntowego, podlegającego uiszczeniu w ziemiopłodach.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości podległym sobie władzom i urzędom okólnik Nr 15 Ministerstwa Administracji Publicznej z dn. 8 marca 1948 r. L. dz. III. SF. 2/0/5/48 w sprawie odraczania terminu zapłaty podatku gruntowego, podlegającego uiszczeniu w ziemiopłodach.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 6472/1/ 48).

OKÓLNIK Nr 15

z dnia 8 marca 1948 r.

w sprawie odraczania terminu zapłaty podatku gruntowego, podlegającego uiszczeniu w ziemiopłodach.

L. dz. III. SF. 2/0/5/48.

Do

Obywateli Wojewodów, Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi, Starostów, Prezydentów, Burmistrzów i Wójtów.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Administracji Publicznej, że gospodarstwom rolnym, zobowiązanym w roku podatkowym 1947 do uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach na zasa-

dach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 296) prolonguje się w braku zboża wykonanie tego obowiązku do przyszłych zbiorów, przy czym odmawia się przyjęcia zapłaty podatku gruntowego w gotówce.

W związku z powyższym Ministerstwo Administracji Publicznej w porozumieniu z Głównym Pełnomocnikiem rządowym do spraw podatku gruntowego wyjaśnia, że odroczenie uiszczenia należności z tytułu zobowiązania podatkowego w zakresie podatku gruntowego może nastąpić jedynie w sposób i na zasadach, określonych w rozporządzeniu Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 10 maja 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie właściwości organów wykonawczych związków samorządu terytorialnego w zakresie odraczania i rozkładania na raty należności z tytułu zobowiązań podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 212).

Ponadto Ministerstwo Administracji Publicznej zaznacza, że jeżeli w wyniku postępowania egzekucyjnego, przeprowadzonego w trybie przewidzianym w zarządzeniu Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego z dnia 15 października 1947 r. o poborze i egzekucji podatku gruntowego w ziemiopłodach (Mon. Polski z 1948 r. Nr 11, poz. 50), stwierdzono u poszczególnych podatników brak zboża, stanowi to dostateczną podstawę do przyjęcia od nich w gotówce należności z tytułu podatku gruntowego.

Odmowa przyjęcia zapłaty podatku gruntowego w gotówce od podatników, u których podczas egzekucji stwierdzono niezawiniony brak zboża, może spowodować zahamowanie wpływów z podatku gruntowego, co nie leży w interesie uczestników we wpływach z tego podatku.

p. o. Dyrektora Departamentu
(—) St. Rybicki

168

OKÓLNIK

z dnia 17 kwietnia 1948 r.

w sprawie postępowania odnośnie zużytych lub podlegających reperacji opon samochodowych.

Na podstawie pisma Biura Sprzedaży Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt" z dnia 2 marca 1948 r. Zn. Hg. 43/3711, Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że wszystkie instytucje i władze skarbowe podległe Ministerstwu Skarbu, winny odsyłać zużyte opony samochodowe, nadające się do nałożenia nowego protektora lub wymagające naprawy, do zakładów renowacji ogumienia za pośrednictwem „Motozbytu", przy wykazie według następującego schematu:

Wymiar	Ilość opon do nałożenia protektora	Ilość opon do reperacji

Opony przekazywane przez „Motozbyt" do zakładów renowacji ogumienia będą zwracane instytucjom po dokonaniu naprawy względnie zostaną zakupione przez Dyrekcję „Motozbytu".

Do nałożenia nowego protektora należy kwalifikować opony, które mają całe nieuszkodzone płótno i niepęknięty drut. Do reperacji należy kwalifikować te opony, które mają przebicie płótna nie większe jak 1½ cm.

Pozostałe ogumienie, jako nie nadające się do reperacji, należy odsyłać do Centrali Odpadków, względnie do:

1) Fabryki Wyrobów Gumowych „Wolbrom" w Wolbromiu, pow. olkuski,

2) Krakowskich Zakładów Gumowych, Kraków, ul. Rzeźnicka 20,

3) Angielsko - Polskiego Przemysłu Gumowego „Gentelman", Łódź — st. kol. Łódź Kaliska, ul. Limanowska 156,

4) Polskiego Przemysłu Gumowego P-e P-e G-e, Grudziądz, ul. Stachiewicza 81,

5) Warszawsko-Ryskiej Fabryki Wyrobów Gumowych „Rygawar" Warszawa, st. kol. Warszawa Wschodnia, ul. Gocławska 9.

Sumy uzyskane za przekazane zużyte opony władz skarbowych należy wpłacać na dochód Skarbu Państwa Cz. 26 dz. I § 11, sumy zaś uzyskane ze sprzedaży zużytych opon instytucji, podległych Ministerstwu Skarbu, należy zarachowywać na dochód planu finansowo-budżetowego danej instytucji.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 9591/3/48).

Pozycja 168

169

OKÓLNIK

z dnia 20 kwietnia 1948 r.

w sprawie opłaty skarbowej od podań i świadectw, dotyczących czynności urzędów stanu cywilnego.

Ministerstwo Skarbu udziela podległym sobie władzom i urzędom do wiadomości i stosowania pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 22 stycznia 1948 r. L. dz. I. OB. 12895/47 w sprawie opłaty skarbowej od podań i świadectw, dotyczących czynności urzędów stanu cywilnego.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 6471/1/48).

PISMO OKÓLNE

z dnia 22 stycznia 1948 r.

w sprawie opłaty skarbowej od podań i świadectw, dotyczących czynności urzędów stanu cywilnego.

L. dz. I. OB. 12895/47.

Do
Urzędów Wojewódzkich, Zarządów Miejskich m. st. Warszawy i m. Łodzi, Starostów Powiatowych, Zarządów Miejskich i Gminnych oraz Urzędów Stanu Cywilnego.

Wobec wątpliwości, jakie powstały w związku z wejściem w życie dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107), regulującego m. in. opłaty skarbowe od podań i świadectw, tyczących się czynności urzędów stanu cywilnego, Ministerstwo Administracji Publicznej w oparciu o wyjaśnienia Ministerstwa Skarbu podaje do wiadomości, co następuje:

1) Pod wyrazami „opłaty stemplowe", o których mowa w § 112 i 114 ust. 1 rozporządzenia z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów, wprowadzających to prawo (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304), należy w myśl art. 27 ust. 1 pkt. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106) rozumieć opłatę skarbową unormowaną dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

2) Podania o zezwolenie okręgowej władzy nadzorczej na sporządzenie aktu urodzenia (art. 67 ust. 1 prawa o aktach stanu cywilnego i aktu zejścia (art. 85 ust. 2 tegoż prawa) wolne są od opłaty skarbowej w myśl przepisu dodatkowego Nr 5 cz. II Tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107) jako zawierające wnioski w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu, zaś zezwolenia, wydane przez okręgową władzę nadzorczą w załatwieniu tych podań, nie podlegają nadal opłacie skarbowej z mocy przepisu dodatkowego Nr 14-a części II Tabeli opłat skarbowych, jako podlegające opłatom specjalnym z mocy odrębnych przepisów prawnych (§ 113 pkt. 3 cyt. rozp.) względnie na mocy tych przepisów (§ 114 ust. 2) od opłat tych zwolnione.

3) Podania w sprawach określonych w art. 38 ust. 2 i w art. 41 prawa o aktach stanu cywilnego, jak również w sprawach określonych w § 113 z wyłączeniem sprawy z pkt. 3 lit. a oraz w sprawach określonych w § 114 ust. 1 rozporządzenia do powyższego prawa, wnoszone do władz sprawujących nadzór nad urzędami stanu cywilnego (art. 17 prawa o aktach stanu cywilnego) wszelkie świadectwa, zezwolenia, upoważnienia i t. p., wydawane przez te władze nadzorcze, a nie wymienione w § 113 cyt. rozporządzenia wykonawczego i nie leżące w interesie publicznym (§ 114 ust. 1), podlegają obecnie opłacie skarbowej w wysokości 50 zł w myśl poz. 1 lit. a, względnie poz. 2 lit. b części I Tabeli opłat skarbowych i przepisów dodatkowych Nr 3 i Nr 10 cz. II Tabeli opłat skarbowych.

Dyrektor Departamentu
(—) H. Urbanowicz

170

OKÓLNIK

z dnia 20 kwietnia 1948 r.

w sprawie dopuszczenia do użytku służbowego tablic alkoholometrycznych nakładu Ministerstwa Skarbu z r. 1945.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że po przeprowadzeniu korekty tablic alkoholometrycznych do wyznaczania mocy spirytusu i ilości alkoholu w spirytusie, stanowiących przedruk wydany przez Ministerstwo Skarbu w r. 1945 na podstawie nakładu tablic alkoholometrycznych z r. 1936 (Ministerstwo Skarbu i G. U. M.), został wydrukowany wykaz błędów do tablic z roku 1945. Egzemplarze tego wykazu będą w najbliższym czasie rozesłane wszystkim izbom skarbowym w ilościach, odpowiadających posiadanym zapasom tablic.

Ministerstwo Skarbu uchyla zarządzenie, zawarte w okólniku z dnia 21 marca 1947 r. Nr D. VI. 3036/4/47 w sprawie dokonywania adnotacji w księgach, protokółach przyjęć, odpraw i skażenia spirytusu i t. p., gdy do obliczania mocy i objętości oraz wagi spirytusu użyto tablic z r. 1945, i równocześnie dopuszcza te tablice do służbowego użytku pod następującymi warunkami:

1) Wykaz błędów musi być trwale dołączony do egzemplarza tablic alkoholometrycznych, t. j. wszyty lub wklejony.

2) Błędne pozycje w tablicach alkoholometrycznych mają być, zgodnie z treścią wykazu błędów, podkreślone czerwonym atramentem, dla zwrócenia uwagi korzystającemu na konieczność odniesienia się do wykazu błędów. Dokonywanie zaś poprawek w samych tablicach nie jest wskazane.

Ministerstwo Skarbu nadmienia przy tym, że wyżej wymieniony drukowany wykaz błędów zawiera 3 następujące poprawki, dokonane atramentem:

1) na stronie 1-szej, wiersz 8-my od góry w rubryce „powinno być" — 9,0;

2) na stronie 8-ej, wiersz 8-my od góry w rubryce „powinno być" — 817,98;

3) na stronie 8-ej, wiersz 7-my od dołu w rubryce „wydrukowano" — 85,80.

W przypadku stwierdzenia dalszych, nieujawnionych dotąd błędów w wyżej omawianych tablicach lub wykazie błędów, izba skarbowa bezzwłocznie doniesie o tym Ministerstwu Skarbu.

W końcu Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że posiada dostateczny zapas egzemplarzy tablic z 1945 r. i może zaopatrzyć w nie izby skarbowe w ilościach, odpowiadających potrzebom służbowym, wobec tego należy nadesłać Ministerstwu (Departament I) w najbliższym czasie odpowiednie zapotrzebowanie.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 3341/4/48).

171

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 31 marca 1948 r.

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.

Lista Nr 14.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 89, poz. 817), ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji spółdzielni:

w Związku Rewizyjnym Spółdzielni R. P. w Warszawie:

1. Bąkowski Zdzisław Marian.

p. o. Przewodniczącego
Państwowej Rady Spółdzielczej
Jan Zawada

(Znak R. S. 1857/II/48).

172

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 18/II

z dnia 2 kwietnia 1948 r.

o obrocie pieniężnym przedsiębiorstw usługowych w portach.

Zezwala się — aż do odwołania — niżej wymienionym przedsiębiorstwom na dokonywanie przewidzianych w niniejszej Uchwale czynności w zakresie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi:

A. Urzędy Morskie, Kapitanaty Portu

B. Zjednoczenie Stoczni Polskich, Gdańsk

C. Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego, Dział Przeładunków Morskich, Gdańsk—Wrzeszcz i Centrala Katowice

D. Armatorzy

1) „GAL Gdynia—Ameryka Linie Żeglugowe S.A.
2) Polsko — Brytyjskie Towarzystwo Okrętowe
3) Żegluga Polska S. A.
4) Bałtycka Spółka Okrętowa Sp. z o. o.

E. Agenci Okrętowi

. Angielska Spółka Akcyjna „CUNARD WHITE STAR LIMITED", Warszawa

F. Maklerzy

1) „AGMOR" Maklerska Spółdzielnia Pracy, Gdynia—Szczecin
2) „BALTICA" Bałtycka Agencja Morska Sp. z o. o., Gdynia—Szczecin
3) „BATOM" Bałtyckie Towarzystwo Maklerskie Sp. z o. o., Gdańsk—Nowy Port, Szczecin
4) „GAMA" Gdyńska Agencja Morska i Asekuracyjna, Gdynia—Szczecin
5) Kazimierz Hichel, Makler Okrętowy, Gdynia
6) „NAVIGATOR" Polskie Tow. Żeglugi Sp. z o. o., Gdynia—Szczecin
7) „POLSHIPPING" Tow. Żeglug. — Maklerskie Sp. z o. o., Gdynia—Szczecin
8) Rummel & Burton, Agenci i Maklerzy Okrętowi Sp. z o. o., Gdynia
9) Polska Zjednoczona Korporacja Bałtycka Sp. z o. o., Gdynia
10) Zjednoczeni Maklerzy Ubezpieczeń Morskich Sp. z o. o., Gdynia
11) AMERICAN SCANTIC LINE W POLSCE, Gdynia
12) Maklerska Spółdzielnia Pracy z odp. udz. „GRYF" Shipping Agency Ltd., Szczecin
13) Przedsiębiorstwo Maklerki Okrętowej „NEPTUN", wł. Edmund Szudziński, Agencja Morska, Shipping Agency, Szczecin
14) „NAUTICA" Agencja Okrętowa Sp. z o. o. Gdynia, Gdańsk—Wrzeszcz, Szczecin
15) Tuchołka i Zabłocki, Maklerzy Okrętowi Gdynia
16) „BALTSHIP" Agencja Bałtycka Sp. z o. o., Gdynia
17) W. Szymankiewicz Sp. z o. o., Gdańsk, Oddział w Gdyni i Szczecinie
18) „POLBAL" Polsko—Bałtycka Agencja Okrętowa Sp. z o. o., Gdańsk—Wrzeszcz, Szczecin
19) „KOTWA" Agencja Maklerska Sp. z o. o., Szczecin
20) Maklerzy Okrętowi „UNION" M. Kruczewski i Ska, Sp. Jawna, Szczecin

G. Firmy Ekspedycyjne

1) „BAŁTYK" Spółdzielnia Spedycyjno—Przeładunkowa Sp. z o. o., Gdynia—Szczecin
2) „BALSPED" Bałtycka Spółka dla Międzynarodowego Transportu Sp. z o. o., Gdynia — Szczecin
3) „BLOK — SPED" Spółka Transportowo — Spedycyjna Sp. z o. o.
4) „FOREMAN" Zrzeszenie Przeładunkowo — Spedycyjne Pracowników Portowych, Spółdzielnia Pracy z odp. udz., Gdynia
5) C. HARTWIG S. A. Międzynarodowi Spedytorzy, Gdynia—Szczecin
6) „MORSPED" Morska Spółka Ekspedycyjno—Transportowa, Gdynia—Szczecin
7) „PAGED" S. A. Państwowa Agencja Drzewna, Gdynia—Szczecin
8) „PANTAREI" S. A. Powszechne Zakłady Magazynowo—Transportowe, Gdynia
9) P. P. T. E. P. Państwowe Przedsiębiorstwo Transportowo-Ekspedycyjne Przemysłu, Gdynia—Szczecin
10) „POLBALTSPED" Polskie Bałtyckie Tow. Spedycyjne Sp. z o. o., Gdynia—Szczecin

11) „PORTSPED" Powszechne Tow. Spedycyjne, Gdynia

12) „SPEDRAPID" Spedycyjna Spółka z o. o., Szczecin—Gdynia

13) „SPOŁEM" Dział Przeładunków Morskich, Gdynia Port, Szczecin

14) „VISBALT" Międzynarodowe Transporty Sp. z o.o., Gdańsk—Wrzeszcz

15) „WARRANT" S. A., Składy Towarowe, Gdynia

16) Warszawskie Towarzystwo Transportowe Sp. z o. o., Gdynia Port, Szczecin

17) „ZETRANS" Zjednoczenie Przeładunkowo-Transportowe Sp. z o. o., Gdynia

18) „STEVEDORING" Towarzystwo Przeładunkowo-Ekspedycyjne Sp. z o. o., Szczecin

19) „ODRA" Przedsiębiorstwo Robót Przeładunkowych Sp. z o. o. w Gliwicach, Oddział w Szczecinie

20) Polska Żegluga na Odrze Sp. z o. o., Zarząd Główny we Wrocławiu, Oddział w Szczecinie

21) „POLTRANS" Polskie Towarzystwo Transportów Morskich Sp. z o. o. Szczecin

22) „RAPID" Spedycja Morska i Lądowa Sp. z o. o.,Gdańsk—Wrzeszcz

23) „RAWA" Dom Spedycyjny, Gdynia

24) Sawicki M. Spedycja — Transporty, Gdynia

25) „TRANSPORT" Morsko-Lądowa Spółdzielnia Spedytorów z odp. udz. Gdynia Port

26) „TRANSMARINA" Morska Spółdzielnia Ekspedycyjno-Handlowa, Oddział w Szczecinie

27) „CARGOTRANS" Spedycja Morsko-Lądowa, Szczecin

28) Warszawskie Towarzystwo Transportowe, Gdańsk—Wrzeszcz

H. **Firmy Shipchandlerskie**

1) „KLERYSZ" Sp. z o. o., Gdynia-Port i Szczecin

2) Zjednoczenie Shipchandlerów Polskich Sp. z o. o., Gdynia

3) „BALTONA" (Dom Handlowo-Przemysłowy) Sp. z o. o., Gdynia

4) Państwowa Centrala Handlowa, Gdynia — Szczecin

5) Dom Handlowy „EX-IMPORT", Szczecin

6) „PORTOMARE" Dom Handlowo-Przemysłowy Sp. z o. o., Gdynia

I. **Firmy Kontrolne**

1) Gdyńska Spółka Kontrolna Sp. z o. o., Gdynia

2) „SUPERVISE" Polskie Towarzystwo Kontroli Sp. z o. o., Gdynia

3) Edward T. Robertson & Son, Gdynia

J. **Firmy Cumownicze**

1) Portowe Przedsiębiorstwo „CUMA", Gdynia

2) TRYTON" Spółdzielnia Pracy Marynarzy, Gdynia

3) „POLER" wł. Karol Bania, Przedsiębiorstwo Cumownicze, Szczecin

4) „MEWA" Przedsiębiorstwo Cumownicze Osadników Wojskowych, Szczecin

5) „KAPER" Usługi Portowe, Gdańsk, Gdynia

K. **Zaprzysiężeni Rzeczoznawcy od ustalania trymowności statków**

1) kpt. Wacław ZAGRODZKI, Gdynia

2) Edward Józef TOMASZEWSKI, Gdańsk — Wrzeszcz

3) Franciszek GROCHOLEWSKI, Gdynia

4) Stanisław KAWCZYŃSKI, Gdynia

5) CSAKY—PALLAVICINI Władysław, Szczecin

6) Mgr. Adam TOMASZEWSKI, Szczecin

7) Geza Wildburg, Szczecin

L. **Zaprzysiężeni Rzeczoznawcy od ilości miar i wag**

1) Feliks GUZLEWICZ, Gdynia

2) Stanisław MAŃKOWSKI, Gdynia

3) Stanisław KAWCZYŃSKI, Gdynia

4) Witold ZORAWSKI, Gdynia

5) Florian NAWROCKI, Gdynia

6) Kazimierz ZAGÓRSKI, Gdynia

7) Bogdan SKINDER, Gdynia

8) Inż. Edward BIŁOBRAN, Szczecin

9) Jan NIKLEWSKI, Szczecin

10) Marian PŁODOWSKI, Szczecin

11) Marian SZULCZEWSKI, Szczecin

12) Feliks WALCZAK, Szczecin.

Pozycja 172

Wymienione firmy korzystać mogą z upoważnień niniejszej Uchwały tak długo i w takim zakresie, w jakim dopuszczone są do właściwej ich działalności na podstawie obowiązujących je przepisów.

§ 1. Pokrycie przypadających przedsiębiorstwom od cudzoziemców należności, wynikających z bieżących świadczeń lub rozliczeń nastąpić może tylko w zagranicznych środkach płatniczych, w złotych z zagranicznego rachunku wolnego, złotych morskich, bądź też w drodze rozrachunku międzypaństwowego o ile odpowiednie umowy obejmują płatności z tego tytułu.

§ 2. Inkasowanie wzgl. rozliczanie w zagranicznych środkach płatniczych wg zasad § 1 wzajemnych należności z kontrahentami zagranicznymi może nastąpić jedynie w dewizach, wymienionych w tabeli Narodowego Banku Polskiego Nr 12 z dnia 1 kwietnia 1948 r. wzgl. w tabelach późniejszych, dolarach rozrachunkowych, o ile poszczególne umowy przewidują płatności z tytułu obrotu morskiego, oraz w banknotach zagranicznych w granicach warunków skupu, określanych każdorazowo we wspomnianych tabelach Narodowego Banku Polskiego.

Przeliczanie banknotów zagranicznych na dewizy może być dokonywane jedynie wg stawek, uwidocznionych w tabeli N. B. P. Nr 11 wzgl. w tabelach późniejszych.

Przyjęcie zapłaty od cudzoziemców winno nastąpić w sposób przewidziany właściwą umową międzypaństwową lub w czeku na Nowy Jork wzgl. w banknotach dolarowych.

§ 3. Zezwala się na otwarcie i prowadzenie w książkach przedsiębiorstw rachunków zagranicznych zleceniodawców i korespondentów w walucie krajowej i zagranicznej.

Na wymienionych rachunkach mogą być księgowane płatności, pochodzące z bieżących interesów, wchodzących w zakres normalnej działalności przedsiębiorstwa i związanych ściśle z obrotem portowym i transportem morskim.

Dokonywanie na powyższych rachunkach rozliczeń wzajemnych należności i zobowiązań może mieć miejsce tylko z tym samym kontrahentem zagranicznym, w tej samej walucie, z wyłączeniem kompensaty należności wolnodewizowych z zobowiązaniami clearingowymi.

Bez specjalnego zezwolenia nie mogą być rozliczane sumy pochodzące z tytułów finansowych lub inkasa należności towarowych.

§ 4. Zezwala się na dokonywanie wykładów z polecenia i na rachunek zagranicznych zleceniodawców w zakresie, przewidzianym w § 3 pod warunkiem, że należności z tego tytułu w terminie zwyczajowym lecz nie dłuższym niż 3 miesiące, zostaną przekazane lub rozliczone w sposób przewidziany w niniejszej Uchwale.

§ 5. Zezwala się na dysponowanie należnościami, przypadająymi od zagranicznych zleceniodawców wzgl. korespondentów na cele i na warunkach określonych w ustępach poprzednich.

§ 6. Zezwala się na inkasowanie w kraju w złotych należności, przypadających na rzecz zagranicznych zleceniodawców z tytułu frachtów wzgl. ciążących z wymienionego tytułu zaliczeń na przesyłkach.

Zainkasowane w złotych należności z omawianego tytułu, obliczone wg obowiązujących stawek przeliczeniowych (tabela Narodowego Banku Polskiego Nr 11 z dnia 1 kwietnia 1948 r. wzgl. tabele późniejsze), które mają być przekazane zagranicę lub zużyte na pokrycie zobowiązań zagranicznych w Polsce, winny być wpłacane na rachunki specjalne „Złotowe Morskie"w Narodowym Banku Polskim lub bankach dewizowych za odpowiednim udokumentowaniem.

W granicach salda na tych rachunkach pokrywane być mogą, bez specjalnego zezwolenia Komisji Dewizowej, zobowiązania właściciela rachunku w Polsce z tytułu transportu morskiego oraz innych kosztów, ściśle związanych z transportem morskim i usługami portowymi.

Przekazanie zagranicę wzgl. rozliczenie książkowe z kontrahentem zagranicznym sald powyższych rachunków nastąpić może jedynie za zezwoleniem Komisji Dewizowej.

§ 7. Wszelkie przeliczenia walut obcych, tak w rozliczeniach z cudzoziemcami, jak i osobami zamieszkałymi w kraju, winny być przeprowadzone wg obowiązujących stawek przeliczeniowych podanych w tabeli Narodowego Banku Polskiego Nr 11 z dnia 1 kwietnia 1948 r. wzgl. w tabelach późniejszych.

§ 8. Księgowania, płatności i rozliczenia, nieobjęte niniejszą Uchwałą, mogą być dokonywane wyłącznie za każdorazowym zezwoleniem Komisji Dewizowej.

§ 9. Kontrolę wykonania niniejszego zezwolenia powierza się Oddziałom Narodowego Banku Polskiego w miastach portowych wg ich właściwości miejscowych.

Oddziały te otrzymały wzgl. otrzymają instrukcje od Komisji Dewizowej w sprawie sposobu wykonywania kontroli.

§ 10. Unieważnia się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 18/II z dnia 31 lipca 1947 r. oraz Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 26/I z dnia 15 grudnia 1947 r.

Komisja Dewizowa

Pozycja 172

173

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 40

z dnia 7 kwietnia 1948 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24-X-47 r. o przenoszeniu kosztowności w małym ruchu granicznym.

Komisja Dewizowa zezwala — aż do odwołania — kobietom przekraczającym granicę polsko-czechosłowacką w małym ruchu granicznym, na wywóz jednej (1) pary złotych kolczyków na osobę płci żeńskiej, ponad normy ustalone rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 24 października 1947 r. w sprawie wywozu zagranicę złota i innych kosztowności (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 426).

Komisja Dewizowa

174

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 4

z dnia 5 kwietnia 1948 r.

w sprawie wykładni przepisów dekretu dewizowego o cudzoziemcach.

Wobec nasuwających się w praktyce wątpliwości przy wykładni przepisów ust. (3) i (4) art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi w brzmieniu obowiązującym, określających pojęcie cudzoziemca dewizowego, Komisja Dewizowa wyjaśnia, co następuje:

1) W ruchu repatriacyjnym t. j. ruchu obywateli polskich, powracających do kraju niejednokrotnie po wieloletniej nieobecności, wywołanej działaniami wojennymi, należy odróżnić dwie grupy obywateli polskich, a mianowicie:

a) obywateli, którzy powracają przy pośrednictwie Państwowego Urzędu Repatriacyjnego oraz

b) obywateli, przyjeżdżających do kraju indywidualnie.

Obywateli polskich, wymienionych wyżej w p. a), z chwilą przyjazdu do kraju, należy uważać za osoby, zamieszkałe w kraju i zaniechać stosowania do nich ograniczeń, odnoszących się do cudzoziemców w rozumieniu przepisów dewizowych. Osoby te bowiem przy wyjeździe do kraju oświadczyły swą wolę stałego osiedlenia się w kraju w sposób wyraźny przed polskimi władzami repatriacyjnymi, wobec czego sam fakt powrotu ich na teren Polski należy uznać za realizację woli osiedlenia się na stałe.

Obywateli polskich natomiast, wymienionych wyżej w p. b) należy traktować jako cudzoziemców w rozumieniu przepisów dewizowych. Obywatele tacy mogą być przez Komisję Dewizową wyłączeni z pod działania ograniczeń dewizowych dla cudzoziemców tylko w tych przypadkach, w których udowodnią osiedlenie się na stały pobyt w kraju, np. przez okazanie zaświadczenia o wygaśnięciu uprawnień do swobodnego wyjazdu zagranicę wynikających z dokumentów, za którymi przybyli do kraju, a ponadto okazanie zaświadczenia o przyjęciu stałej pracy, założeniu przedsiębiorstwa i t. p.

2) Obywatel polski, posiadający dwa miejsca zamieszkania: w kraju i jednocześnie zagranicą, uważany będzie zawsze za cudzoziemca, choćby na terenie Polski przejawił działalność zarobkową.

3) Obywatele państw obcych bez względu na cel i okres trwania ich pobytu w Polsce, będą z reguły traktowani jako cudzoziemcy w rozumieniu przepisów dewizowych. Wyjątek od tej zasady będzie odnosił się do tych obywateli państw obcych, którzy wykażą się ze strony władz administracji ogólnej uzyskaniem zezwolenia na prawo stałego pobytu w kraju.

4) Funkcjonariusze polskich urzędów dyplomatycznych i konsularnych powinni być traktowani na równi z cudzoziemcami w rozumieniu przepisów dewizowych.

W przypadkach wątpliwych, nieobjętych powyższymi wyjaśnieniami należy zawsze zwracać się do Komisji Dewizowej.

Komisja Dewizowa

Poz.	T R E Ś Ć		Data
164	Utworzenie przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych".	Z	15 III. 1948 r.
165	Utworzenie przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego".	Z	25 III. 1948 r.
166	W sprawie zaokrąglania sum z końcówkami groszowymi do pełnych złotych przy księgowaniu i regulowaniu wszelkiego rodzaju zobowiązań i należności.	O	14 IV. 1948 r.
167	Odraczanie terminu zapłaty podatku gruntowego, podlegającego uiszczeniu w ziemiopłodach.	O	16 IV. 1948 r.
168	W sprawie postępowania odnośnie zużytych lub podlegających reperacji opon samochodowych.	O	17 IV. 1948 r.
169	Opłata skarbowa od podań i świadectw, dotyczących czynności urzędów stanu cywilnego.	O	20 IV. 1948 r.
170	Dopuszczenie do użytku służbowego tablic alkoholometrycznych nakładu Ministerstwa Skarbu z r. 1945.	O	20 IV. 1948 r.
171	Zatwierdzenie prawa rewidentów do przeprowadzania re wizji w spółdzielniach.	Ob	31 III. 1948 r.
172	O obrocie pieniężnym przedsiębiorstw usługowych w portach.	Uch	2 IV. 1948 r.
173	W sprawie wykonania rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24. X. 1947 r. o przenoszeniu kosztowności w małym ruchu granicznym.	Uch	7 IV. 1948 r.
174	W sprawie wykładni przepisów dekretu dewizowego o cudzoziemcach.	O	5 IV. 1948 r.

Znak	UrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R				
																					×				
																					×				
B. P. F. 622/5/48										×											×				
D. V. 6472/1/48							×																		
D. I. 9591/3/48		×																							
D. V. 6471/1/48													×												
D. VI. 3341/4/48																	×								
R. S. 1857/II/48																			×						
Kom. Dew. Nr 18/III					×																				
Kom. Dew. Nr 40					×																				
Kom. Dew. Nr 4					×																				

Ogłoszenie

Ogłoszenie o zwołaniu Zwyczajnego Walnego Zebrania członków Banku Ludowego spółdzielni z odpowiedzialnością ograniczoną w Chorzowie

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
K	— „	budżetowy
B	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
A	— „	akcyz
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała

Cena zł 66

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.

OGŁOSZENIE

Zwyczajne Walne Zebranie członków Banku Ludowego, spółdzielni z odpowiedzialnością ograniczoną w Chorzowie, ul. Sobieskiego 8 odbędzie się w czwartek, dnia 13 maja 1948 roku o godzinie 17-tej w lokalu Restauracji Powstańców w Chorzowie, ul. Sobieskiego 6.

Porządek obrad:

1) zagajenie i wybór przewodniczącego,
2) odczytanie protokułu z ostatniego Nadzwyczajnego Walnego Zebrania oraz protokółu rewizyjnego i listu porewizyjnego,
3) sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z działalności za 1947 r.
4) zatwierdzenie bilansu i uchwała odnośnie podziału zysków oraz udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej,
5) zatwierdzenie budżetu, planu pracy i planu finansowego na 1948 rok,
6) uchwała w myśl art. 46 ustawy o spółdzielniach,
7) uchwalenie zmian statutowych
8) wybór członków Rady Nadzorczej,
9) zatwierdzenie regulaminu dla Rady Nadzorczej.
10) wnioski bez uchwał.

Chorzów, dnia 15 kwietnia 1948 r.

Bank Ludowy, Spółdzielnia z odpowiedzialnością ograniczoną w Chorzowie

Rada Nadzorcza